

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 9 - **ZÁŘÍ** 2017 – ČÍSLO **09**

Nemo dat quod non habet

Nemůže dát, kdo nemá. Lehce zapamatovatelné latinské rčení nám může být stimulační pomůckou během překlenování ne

zrovna oblíbeného zářijového období, které však zcela jistě zvládneme. Trpělivostí a poctivostí. Abychom věděli a měli. A také uměli dávat.

P. Martin Lanži

Veřejná sbírka

je obecně jednou z možností, jak obnovu kostelů a dalších sakrálních staveb Broumova financovat a realizovat.

Veřejná sbírka za účelem „Obnova kostelů z tzv. broumovské skupiny kostelů a jiných menších sakrálních staveb v regionu Broumova“ je povolena Krajským úřadem Královéhradeckého kraje na základě vydaného „Osvědčení o přijetí oznámení o konání veřejné sbírky“ ze dne 30.11.2012.

Osvědčení bylo doručeno dnem 5.12.2012, dnem 6.12.2012 je tedy sbírka oficiálně zahájena.

Osoba oprávněná: P. ThLic. Martin Lanží

Bankovní účet:

20036-1180703399/0800

Bankovní ústav:

Česká spořitelna a.s., pob. Broumov

Finanční prostředky budou využity výhradně na obnovu kostelů v regionu Broumova, zejména v rámci projektu Pro život kostelů Broumova.

Za každý laskavý, i třeba drobný dar, upřímně děkujeme.

Pokrytec je vždycky lichotník

Vatikán. Přetvářka není řeč vlastní Ježíšovi a není vlastní ani křesťanům. Pokrytec usmrcuje komunitu – kázal před začátkem letošního léta papež František při ranní mši v kapli Dómu sv. Marty. Zdůraznil, že řeč křesťanů musí být hodnověrná, a varoval před pokrytectvím a pochlebováním.

V homilii položil papež důraz na slovo pokrytec, kterým Ježíš vícekrát označil učitele Zákona, „protože ukazují jedno a myslí si druhé, jak plyne ze samotné etymologie tohoto slova. Takoví učitelé promlouvají a posuzují, ale myslí něco jiného, přetvářejí se.“

„Pokrytectví není Ježíšova řeč. A není to ani řeč křesťanů. Křesťan nemůže být pokrytecký a pokrytec není křesťan. Je to zcela jasné. Ježíš

používá toto adjektivum nejčastěji v souvislosti se zmíněnými lidmi. Podívejme se, jak si počínají pokrytci. Pokrytec je vždycky lichotník, někdy více, někdy méně, ale je to lichotník.“

Takoví se vskutku snaží Ježíšovi pochlebovat, pokračoval papež: „Pokrytci začínají vždycky lichocením, které spočívá jednak v nevyslovení pravdy a jednak v přehánění a podněcování marionivnosti. Kdysi dávno – ilustroval papež – jsem poznal jednoho kněze opojeného lichocením, jehož se mu dostávalo. Byla to jeho slabost.

Pochlebování však začíná vždycky špatným úmyslem – vysvětloval dále - a právě to je případ těch učitelů Zákona, o kterých je řeč v dnešním evangeliu (Mk 12,13-17), a kteří se snažili Ježíše chytit za slovo. Začali lichotkou, aby mu pak položili otázku a chytili jej do léčky: »Je dovoleno platit daň císaři, nebo ne?«.

„Pokrytec má dvoji tvář. Avšak Ježíš, který věděl, že se přetvářejí, říká jasně: »Co mě pokoušíte? Podejte mi denár, ať se podívám. Ježíš odpovídá pokrytcům a ideologům vždycky realitou. Taková je skutečnost a všechno ostatní je pokrytectví či ideologie. A realita je takováto. Pán jim ukáže denár a s rozvázností, jež je Mu vlastní, odpovídá: »Co je císařovo, dávejte císaři« - realitou bylo, že denár měl na sobě císařův obraz - »a co je Boží, dávejte Bohu.«

Třetím aspektem přetvářky - dodal papež - je řeč podvodu. Je to stejná řeč, kterou had promlouval k Evě. Začíná lichocením, aby pak lidi zničil a dokonce jim vyrval osobnost a duši. Usmrcuje společenství. Když se ve společenství vyskytnou pokrytci - varoval - je to obrovské nebezpečí, velmi nepěkné riziko. Pán Ježíš nám řekl: »Vaše řeč ať je: ano, ano - ne, ne. Co je nad to, je ze Zlého« (Mt 5,37). Kolik jen zla působí církvi přetvářka - posteskl si papež a varoval před tímto smrtícím postojem.

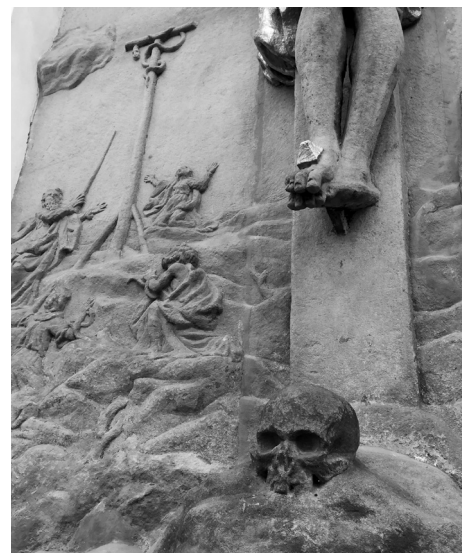
„Pokrytectví je schopné usmrtit komunitu. Sladce mluví a ohavně soudí. Pokrytec je vrah. Pamatujme si, že na začátku je lichocením, na které je třeba odpovědět realitou. »Nevyprávějte mi historky, realita je taková a taková.« A stejně s ideologií. Skutečnost je to a to. V posledku jde o řeč d'ábla, který v komunitách rozsévá tuto dvojkannou řeč, aby je zničil. Prosme Pána, ať nás opatruje, abychom neupadli do neřesti pokrytectví, přetvářky, která má špatné úmysly. Kéž nám Pán daruje tuto milost. Pane, ať nikdy nejsem pokrytec, ať umím říkat pravdu a pokud ji říci nemohu, ať mlčím, ale ať nikdy, nikdy nejsem pokrytec.“

www.radiovaticana.cz/06.06.2017

Reptání v poušti

Kdykoli nás postihne nějaké trápení či soužení, je to pro nás napomenutím i výstrahou. Neboť ani sama naše svatá Písma nám neslibují pokoj, bezpečí, klid. Evangelium nezamlčuje ani soužení, trápení či pohoršení. Ale kdo vytrvá až do konce, bude spasen.

Nemáme však reptat, jako někteří reptali, jak říká apoštol, a umřeli za to na hadí uštknutí. Co tak neobvyklého, bratři, postihuje právě teď lidské pokolení, čím by netrpěli již naši předkové? A kdy musíme trpět něco takového, o čem víme, že to postihlo už je? Jistě shledáváš, že lidé reptají na svou dobu, že prý to bylo za dob našich rodičů lepší. Kdyby se mohli vrátit zpět do časů svých rodičů, i tam by reptali. Určitě si myslíš, že ty minulé časy byly dobré; jen proto, že už ti nepatří - proto jsou dobré.

Jsi-li už zbaven kletby, uvěřils-li už v Božího Syna a znáš-li už svatá Písma a byl jsi v nich vychován, divím se, že si můžeš myslet, že Adam žil v lepší době. I tvoji rodiče nesli Adamovo břímě. Je to přece ten Adam, kterému bylo řečeno: V potu své tváře budeš jíst chléb, s námahou budeš obdělávat zemi, ze které jsi byl vzat, trní a bodláčí ti bude plodit. To si zasloužil a to má, stihlo ho to podle spravedlivého Božího soudu. Proč tedy považuješ minulou dobu za lepší než tu, ve které žiješ? Od prvního Adama až k Adamovi dneška jen práce a pot, trní a bodláčí. Nebo jsme zapomněli na potopu? Zapomněli jsme na kruté doby hladu a války? Je o tom přece psáno proto, abychom ani teď, v přítomné době, nereptali proti Bohu.

Jakéže to tedy byly časy? Což se všichni, když o nich slyšíme nebo čteme, nechvějeme hrůzou? Měli bychom tedy za naši dobu spíše děkovat, než na ni reptat.

Z kázání svatého Augustina, biskupa

LAUDATO SI' XXVI.

encyklika papeže Františka o ekologii

KAPITOLA III: Krize a konsekvence moderního antropocentrismu

115. Moderní antropocentrismus paradoxně vedl k povýšení technického rozumu nad realitu, protože lidská bytost „nevidí v přírodě ani závaznou normu svého života, ani své útočiště. Přistupuje k ní nepředpojatě, věcně; je prostorem a látkou pro jeho dílo, do něhož dává vše, bez ohledu na následky.“ Tak se umenšuje vnitřní hodnota světa. Avšak neobjeví-li člověk znovu svoje pravé místo, neporozumí náležitě sobě samému a nakonec se postaví na odpor samotné realitě. „Nejen zemi dal Bůh člověku, aby ji užíval s přihlídnutím k původnímu cíli tohoto statku, který mu byl darován. Bůh dal člověku také jeho samého, a proto musí člověk respektovat přirozené a morální struktury, jimiž byl vybaven.“

116. V novověku došlo ke značnému antropocentrickému vybočení, které dnes v jiném hávu nadále podkopává každý odkaz na něco společného a každý pokus o posílení sociálních svazků. Nadešla proto chvíle věnovat opět pozornost realitě a omezením, která ukládá, a která také představují možnost zdravějšího a plodného, lidského a sociálního rozvoje. Neadekvátní prezentace křesťanské antropologie vedla k prosazování mylného pojetí vztahu člověka ke světu. Vícekrát byl šířen prometeovský sen vlády nad světem, který vyvolal dojem, že pečovat o přírodu je něco, co je pro slabochy. Správná interpretace člověka jako pána světa jej však chápe jako zodpovědného správce.

117. Nedostatek starosti o přehledu škod a ekologický dopad rozhodnutí je pouze zjevným odrazem nezájmu uznat poselství, které má příroda vepsána ve svojí struktuře. Neuznává-li se v samotné realitě důležitost chudého člověka, lidského embrya a postiženého člověka, abychom zmínili jen některé příklady, stěží bude nasloucháno volání samotné přírody. Všechno je propojeno. Pokud se člověk prohlašuje za nezávislého na realitě a ustanovuje se absolutním vládcem, rozpadá se samotný základ jeho existence, protože „místo toho, aby plnil svůj úkol Božího spolupracovníka na díle stvoření, staví se člověk na místo Boha a vyvolává tím nakonec vzpouru přírody.“

118. Tato situace nás vede k trvalé schizofrenii, která sahá od technokratické exaltace, jež nepřiznává ostatním bytostem vlastní hodnotu, až k reakci popírající veškerou svébytnou hodnotu člověka. Od lidství však nelze odhlížet. Bez obnoveného lidského bytí nevznikne žádný nový vztah k přírodě. Neexistuje ekologie bez adekvátní antropologie. Je-li člověk považován jenom za bytost navíc, která vzešla ze souhry náhod či z nějakého

fyzického determinismu, „vzniká riziko oslabení vědomí odpovědnosti ve svědomí lidí.“ Vychýlený antropocentrismus nemusí nutně ustoupit „biocentrismu“, protože by to vedlo k zavedení nové nerovnováhy, která nejenom neřeší problémy, ale přidává další. Nelze žádat od člověka závazek ke světu, pokud se zároveň neuznají a nedocení jeho svébytné schopnosti poznání, vůle, svobody a odpovědnosti.

119. Kritika vychýleného antropocentrismu by neměla klást na druhé místo ani hodnotu vztahů mezi lidmi. Je-li ekologická krize výrazem či vnějším projevem etické, kulturní a duchovní krize novověku, nelze si namlouvat, že uzdravíme svůj vztah k přírodě a životnímu prostředí bez uzdra-

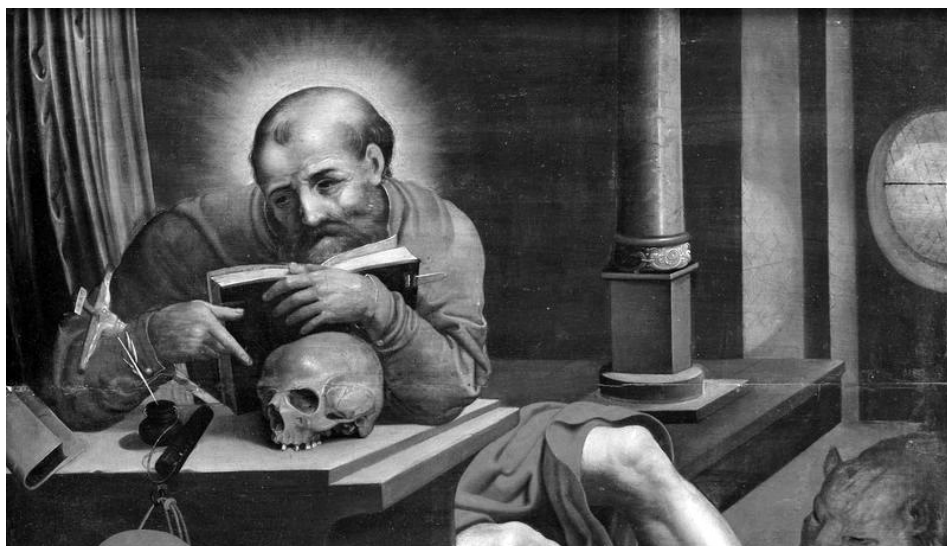
vení všech základních lidských vztahů. Požaduje-li křesťanské myšlení pro člověka svébytnou hodnotu převyšující ostatní tvory, dává tak prostor k docenění každého lidského jedince a podněcuje tím k respektu vůči druhému. Otevřenost vůči „ty“ schopná poznat, milovat a vést dialog, je nadále obrovskou vznešeností lidské osoby. Proto není třeba kvůli adekvátnímu vztahu k přírodě umenšovat sociální dimenzi člověka, ani jeho transcendentu, jeho otevřenost božskému „Ty“. Nelze totiž prosazovat vztah k životnímu prostředí a odhlížet od vztahu k ostatním lidem a k Bohu. Byl by to projev romantického individualismu oděného do ekologické krásy a dusivého uzavření se v imanenci.

120. Poněvadž je všechno ve vztahu, není ochrana přírody slučitelná s ospravedlňováním umělého potratu. Nejeví se jako uskutečnitelná výchova k přijetí slabých bytostí, které nás obklopují a někdy jsou otravné a neodbytné, pokud se neposkytne ochrana lidskému embryu, třebaže jeho příchod někdy způsobuje nepřijemnosti a těžkosti: „Ztrácí-li se osobní a společenská vnímavost k přijímání nového života, ochabují i jiné formy přijetí užitečné pro společenský život.“

121. Dosud se čeká na rozvoj nové syntézy, která překoná falešné dialektiky posledních století. Samotné křesťanství, které věrně uchovává svoji identitu a poklad pravdy, který přijalo od Ježíše Krista, se vždycky znovu promýšlí a vyjadřuje v dialogu s novými dějinnými situacemi, aby tak dalo rozkvět svůj nepomíjivé novosti.

Rok 2017 ve farních akcích

- 7. ledna
- Tříkrálová sbírka**
- 8. ledna
- Tříkrálový průvod**
- 11. února
- Farní ples (Dřevník)**
- 13. února
- Ekumenická bohoslužba**
- 1. března
- Popeleční středa**
- 11. března
- Duchovní obnova**
- 31. března – 1. dubna
- Mládež na Vesmíru**
- 14. dubna
- Velkopáteční křížová cesta v Krčiních (dopoledne)**
- 16. dubna
- Velikonoce**
- 6. května
- Pouť do Vamberků**
- 14. května
- Kaple pod Hvězdou – májová pobožnost; Den matek**
- 20. května
- Bohoslužba pro motocyklisty v Otovicích**
- 21. května
- Hvězda – májová pobožnost**
- 25. května
- Nanebevstoupení Páně**
- 28. května
- Malé Svatoňovice – májová pobožnost (cyklopout'**
- 2. června
- Ekumenická bohoslužba v kostele DSv.**
- 3. června
- Svatost smíření před 1. sv. přijímáním**
- 4. června
- 1. svaté přijímání/slavnost Soslání Ducha Svatého**
- 9. června
- Noc kostelů**
- 15. června
- Boží Tělo**
- 17. června
- Farní den (fara Ruprechtice)**
- 29. července
- Jakubsko-anenský víkend**
- 5. srpna
- Křínická pouť**
- 27. – 30. srpna
- Farní tábor, fara Ruprechtice**
- 23. září
- Farní výlet**
- 8. října
- Svatost biřmování – biskup Jan**
- 15. října
- Svatohubertská bohoslužba**
- 11. listopadu
- Den veteránů (Martínkovice)**
- 11. listopadu
- Svatomartinské odpoledne (Martínkovice)**

Sv. Jeroným, kněz, učitel církve, 30. září

Narodil se mezi lety 342 - 347 v Stridonu, při hranici Dalmácie s Panonií, v dnešním Chorvatsku. Od začátku školní docházky se projevoval jako nadaný, ale nedisciplinovaný. Z charakterových vlastností je uváděna vášnivost, nedůvěřivost a citlivost. Brzy odešel přes Milán do Říma, kde studoval gramatiku, rétoriku a filozofii. Asi v 19 letech zde byl pokřtěn a v roce 367 se vydal s přítelem Bononem na delší putování, při němž navštívil Dalmácii, Galii a další země.

V roce 372 navštívil Malou Asii. V Antiochii však onemocněl, a tak se po nějakou dobu zdržel na statku přítele Evagria v Maronii. Poté navštívil poustevníka Malchuse, jehož životopis později napsal. Utvrzen o významu poustevnického života strávil 4 roky v poušti Chalcis poblíž Antiochie a v mnišském společenství u Aleppa na území dnešní Sýrie. Žil zde velmi asketicky, přičemž se po seznámení se s jedním křesťanem židovského původu horlivě učil hebrejsky, aby mohl číst Bibli v originálním znění.

Po volném životě v Římě ho však sužovaly nejen vzpomínky na různá provinění, ale především obrazotvornost. K tomu přistupovala jeho vášeň k četbě pohanských autorů, zejména Cicerona, jehož některý spis si prý společně s Bibli donesl s sebou na poušť. Tyto touhy po nějakou dobu u něj působily jakoby jeho rozpolcenost a rozhodující boj prožíval i ve snu. Jednou se vzbudil zpocený úzkostí, neboť se mu zdálo o Posledním soudu, na němž místo za křesťana byl označen za žáka Cicerona. To byla zřejmě tečka za jeho náklonností k pohanským spisům.

Za hrozby rozkolu v Antiochii, kvůli třem adeptům na patriarchální stolec, navrhovaným stranami odlišných názorů, se stal rádcem. Požadoval rozhodnutí papeže, kterému prý nakonec za biskupa

navrhl Paulína. Ten chtěl mít z Jeronýma kněze a přes jeho námitky o nehodnosti ho v roce 379 přiměl k přijetí kněžského svěcení.

V další životní etapě Jeroným navštívil Konstantinopol (Cařihrad), kde věnoval pozornost slovům Řehoře Naziánského, pracoval v knihovně a zdokonalil se v řečtině. Překládal z ní díla sv. Otců do latiny a její znalost využíval i při práci na překladu Bible.

V roce 382 byl již na církevním sněmu v Římě. Stal se sekretářem papeže Damase a na jeho pokyn začal pracovat na revizi latinského překladu Nového zákona podle původních řeckých textů.

V Římě byl mimo jiné duchovním rádcem skupiny vznešených vdov, mezi nimiž vynikla Pavla, která ho s dcerou Eustochií později následovala do Betléma, kde s jeho pomocí zakládala kláštery.

Jeroným se po pouti na svatá místa v Palestině usadil asi začátkem roku 386 v Betlémě, kde u místa Kristova narození strávil přes 30 zbývajících let života. Naplnil je prací na překladu Bible nazvaným Vulgata.

Za svého života však přeložil a napsal více spisů, a to historických, polemických i homiletických. Dochovalo se i 117 dopisů. Z myšlenek, pro které pracoval a žil je nejvýraznější upozornění: „Neznalost Písma je neznalost Krista.“

Ke konci života jeho kláštery zničili Saracéni a celoživotní námaha jeho oči dovedla téměř k plné slepotě. Zemřel asi ve věku 75 let a byl pohřben v kostele narození Páně v Betlémě, vedle Pavly a Eustochie. Později, asi r. 1200, byly jeho ostatky přeneseny do Říma a uloženy v chrámu Santa Maria Maggiore. V roce 1298 spolu s Ambrožem, Augustinem a Řehořem Velikým byl prohlášen učitelem církve.

www.catholica.cz/Jan_Chlumsky/kraceno

ŠONOVSKÝ SMÍR SE VRACÍ

Vážení broumovští farníci, po dlouhé době se vyskytla příležitost, abych něco napsal do farního časopisu BIM. Bude to o nějak ztichlých společných modlitbách za usmíření, které bývaly v Šonově v hřbitovním kostele. Začala tma a zima, a tak se naše společné modlení přerušilo. Přišlo jaro, světlo, teplo a ono nic. Důvod? Měl jsem naplánovanou rekonstrukci bydlení a bylo mi jasné, že času bude má a někdy – dle možností - řemeslník nebude žádný. Šlo by těžko ohlašovat mši a pobožnost, ... když jsem nikdy přesně nevěděl, co se bude dělat, a kdy budu muset být doma. U některých prací jsem nebyl, a to dopadlo!!!

Končí prázdniny a mohli bychom se zase začít společně scházet a modlit se za odpuštění zde spáchaných křivd, vyprositi požehnání tam, kam dopadlo prokletí, zamyslet se i nad sebou samými, jak přispět k duchovnímu rozkvětu zdejšího kraje, ...

Po dohodě s panem děkanem bych byl rád, abychom se sešli vždy druhý čtvrtek v měsíci, to je 14. 9. (povyšení Sv. Kříže); 12. 10.; 9. 11. (posvěcení Lateránské baziliky) a 14. 12.; vždy v 17,00. Ano bude i tma, ale mám dostatek lampiček. Bude i chladno, ale dřív lidé vydrželi i dalekou cestu do kostela pěšky a zimy byly větší... Bude vždy mše svatá, výstav Nejsvětější Svátosti Oltářní a nějaká pobožnost.

Je moc důležité se společně modlit, obětovat kus nepohodlí, abychom zdejšímu kraji vyprosili pokoj a požehnání.

Moc srdečně Vás zvu a těším se.

P. František, duchovní „brigádník“

Poděkování P. Antonínovi

Po roční misi na území Ruské federace se P. Antonín Brychta vrací do Královéhradecké diecéze. Od 15. srpna 2017 je ustanoven jako farní vikář (kaplan) pro římskokatolickou farnost – probošství Litomyšl.

Tímto chci otci Antonínovi poděkovat za jeho působení v obou našich farnostech, kdy nám od října 2015 do června 2016 pomáhal a popřát mu potřebnou Boží milost pro jeho další kněžskou službu.

P. Martin Lanžl, děkan

Vížňovský zvon z roku 1601

V roce 2001 uplynulo 400 let od odlití dodnes zachovaného zvonu zavěšeného ve věži zdejšího kostela svatě Anny. Visí tiše na 6 ozdobných renesančních uchách, zavěšených do staré dřevěné hlavy ve zvonovém patře věže v bytelné zvonové stolici. Na čepci je v reliéfu mezi ozdobnými pruhy nápis KOMPT FÜR SEIN ANGESICHT MIT FROHLOCKEN. JAUCHZET DEM HERRN ALLE WELT. DIENET DEM HERRN MIT FREUDEN (Přijďte před moji tvář s jásotem, velebte Pána, služte mu s radostí). Na pláští je dále v reliéfu vyobrazen krucifix s pod ním stojícími postavami P. Marie a sv. Jana, miláčka Páně. Na protilehlé straně je v reliéfu další text: IM JAHR 1601 HAT DIESE GLOCKE ZUR WIE-

SE IN DER KIRCHE ZUM LOB GOTTES DIESE GLOCKE GIESEN LASSEN ADAM ÄLTER ERBSCHOLTZ. DIE SCHÖFEN HANS OPEZ, MERTEN SCHNABEL, GEORG TUBER, HANS MENCZEL, MATZ RINGEL, KIRCHVÄTER WALTER WINTER, HANS DINTER (V roce 1601 nechali tento zvon pro vížňovský kostel k velebení Boha odlít Adam Älter dědičný šolc, konšel /přísežní/...). Jde o jednu z nejstarších informací o obyvatelích Vížňova.

Ve vížňovské kostelní věži byly dříve zavěšeny další zvony. Číslo 2, který vážil 200 kg, měřil 70 cm v průměru, pocházel z roku 1684 a nesl nápis: ANNO 1684 LAUDATE DEUM IN CIMBALIS BENZ SONANTIBUS. PS 150, THOMAS ABBAS BRZEWNOVIENSIS . P. VIKTORIANUS REINHOLD (Roku 1684 k oslavě Pána skrze své ušlechtilé zvonění). Číslo 3 umíráček z roku 1826 věnovaný opatem Placidusem. Číslo 4 zvaný THERESIA, který měřil 82 cm v průměru a byl na věž vytažen 26. července 1877. Nesl nápis MEINE STIMME ERSCHALLET ZUR EHRE GOTTES (Můj hlas zazní k počtě Pána), některé prameny uvádí k tomuto zvonu rok 1874. Zvony číslo 2 a 4 byly zrekvirovány rakouskou armádou v roce 1915. Farář Cajetan Treutler 11. října 1920 posvětil nový zvon číslo 5 nesoucí nápis: HL. MICHAEL, SCHUTZPATRON DER DEUTSCHEN, SEI EIN FÜRSPRECHER BEI GOTT FÜR DIE DER HEIMAT GEFALLENEN, IN FREMDER ERDE RUHENDEN TAPFEREN SÖHNE DER WIESENER GEMEINDE. 1914-1919. (Sv. Michael, patron Němců, přimluve u Boha pro padlé za vlast, v cizí zemi odpočívající udatní synové obce vížňovské. 1914-1919). Kromě náboženských obřadů a ohlašování nebezpečí

vyzváněly zvony i k oslavě porážky Polska v roce 1939. Euforii vystřídalou vystřízlivění, zvony číslo 3 a 5 byly zrekvirovány německou armádou v zimě 1943/44. Po zrekvirovaných zvonech zbyly ve věži pouze prázdné zvonové stolice.

Sporné zůstávají otázky možné existence starších zvonů před rokem 1601 a původního zavěšení zvonů číslo 1 a 2 před vystavěním nového kostela v letech 1723-1727. Původní dřevěný kostel zmiňovaný již k roku 1355 je později popisován jako malý a úzký kostelíček. Podle obrazové přílohy urbáře z roku 1676 vypadá vížňovský kostel po přestavbě v roce 1672 jako bytelnější stavba s mohutným sanktusníkem na střeše kostela, která již dokázala udržet dynamické namáhání konstrukce při houpání těžších zvonů. Existence samostatně stojící zvonice, doložené v blízkých Ruprechticích a Verněřovicích, není ve Vížňově potvrzena. Zdejší velký zvon se velice podobá rok mladšímu zvonu z nedalekých Verněřovic. Tyto dva zvony jsou nejstaršími zachovanými na Broumovsku, chápaném jako území za (pod) Stěnamí. Tento zvon můžeme rovněž považovat za nejstarší památku obce Vížňov, jelikož v literatuře vedle velkého zvonu zmiňovaná rukojeť z roku 1552 s nápisem: AVE MARIA GRATIS PLENA, ANNO 1552 (Zdravas Maria milosti plná) se bohužel nedochovala.

Malé ohlednutí za dobou, kdy vížňovský zvon vznikl:

- V Evropě je postupně od roku 1582 reformován kalendář, v souladu s pohybem planety Země a tím spojenou délkou tropického roku (365,2422 dne), díky přesnějším výpočtům muselo být vynecháno 10 dní, v Čechách byl nový kalendář schválen zemskými stavy od ledna 1584, na Moravě až od července.
- Evropa vstřebává příval stříbra i zboží, zejména z Ameriky, poprvé se dá mluvit o globálním obchodě, vznikají první nadnárodní obchodní společnosti – razantní nástup kapitálu.
- Rychlý nárůst bohatství se projevuje renesančním rozkvětem, zároveň se zvýšením množství, zejména stříbra, rostou ceny.
- Objevují se nové smrtelné nemoci, lidé se brání pokrokem v medicíně, v roce 1600 provedl Jan Jesenius v Praze první veřejnou pitvu.
- 24. února 1600 zemřel významný učenec Tycho de Brahe.
- Na Balkáně bojuje Evropa s Osmanskou říší (1593-1606).
- Na Pražském hradě panuje císař Rudolf II. (do roku 1611).
- Broumovským opatem je Martin II. Korytko z Pravdovic (do roku 1602).
- Čechy jsou v té době spíše ospalou provincií, s převážně lokálně zaměřenou výrobou, cechovně organizovaní řemeslníci si vesměs žárlivě střeží přehnanou solidaritu, hlavně aby někdo nezbohatl více než je zdrávo.
- To však neplatí pro Broumov, který většinu své soukenické produkce prodává v „zahraničí“, a tak je zde koncentrováno poměrně velké bohatství, peníze z exportu se dostávají i do broumovských vesnic díky zvýšenému odbytu zemědělských výrobků.

robků.

• Vížňov v té době, jako poslední vesnice na Broumovsku, pomalu ale jistě spěje ze světských rukou pod řádné hospodaření panství broumovských benediktinů, po období častých zástav a vykupování klášterem.

- Celkově vládne v Čechách relativní blahobyt, historici hovoří zejména od středních vrstev společnosti výše o nadměrné konzumaci jídla a pití.
- Politická elita v Čechách je rozdělena na dva nesmiřitelné tábory římských katolíků a protestantů, tyto tábory se navíc ještě štěpí na různé odnože.
- Toto nesmiřitelné rozdělení blokuje další rozvoj a politická energie se vyčerpávala hlavně k ochraně a přerozdělování různých zemských úřadů, výsad a podobných výnosných postů.
- I na Broumovsku probíhají ostré rozepře mezi katolickým klášterem a protestanty, zejména z řad úspěšných a sebevědomých měšťanů.
- Většinu bohatství vytvořeného renesančním rozkvětem spotřebovala nevratně následná třicetiletá válka.

Michal Streubel

(Článek byl uveřejněn v roce 2001 v časopisech Broumovsko, Dědictví Koruny české a Muzejní a vlastivědná práce – Časopis společnosti přátel starožitností; BIM článek rád uveřejňuje u příležitosti obnovení zvonění ve Vížňově, za což patří díky aktivním vížňovským farníkům).

Poděkování za Léto otevřených kostelů

Tímto bych rád poděkoval farníkům, studentům, obecním úřadům, gymnáziu a dalším ochotným dobrovolníkům za pomoc během Léta otevřených kostelů 2017. Po starších akcích typu Týden otevřených kostelů a Měsíc otevřených kostelů se jeví, že jsme alespoň zčásti našli způsob, jak umožnit návštěvu broumovské skupiny kostelů širokému okruhu zájemců, zvláště během letní turistické sezóny.

S akcí, na které spolupracovali Gymnázium Broumov, obce Broumovska a Římskokatolická farnost – děkanství Broumov a kterou zaštilil poslanec Evropského parlamentu Tomáš Zdechovský, bychom rádi pokračovali i v dalších letech. Během zbylých 10 měsíců je možné kostely navštívit před začátkem, resp. po ukončení řádně ohlášené bohoslužby nebo po osobní domluvě na broumovské faře. Osobní domluvu naopak vyžaduje poskytnutí souhlasu ŘKF – Děkanství Broumov pro detailnější fotografování interiérů broumovských svatostánků. Chceme tím předejít potencionálním krádežím, které kostely nenávratně poškodily, zvláště začátkem devadesátých let dvacátého století. Rovněž chci poděkovat za důstojné respektování sakrálních míst a za finanční dary, které budou použity na spolufinancování dotačních titulů, ať už od Ministerstva kultury ČR nebo od Královéhradeckého kraje.

P. Martin Lanži, děkan

MYŠLENKY NA MĚSÍC ZÁŘÍ

AX LUCADO

NEBOJTE SE PŘEDSTAVTE SI ŽIVOT BEZ STRACHU

NÁVRAT DOMŮ 2013

1. Soustředte se na dnešek. Bůh naplňuje naše potřeby každý den. Ne jednou týdně či jednou za rok. Dá vám, co potřebujete, když to potřebujete.
2. Strach nikdy nenapsal symfonii nebo báseň, nikdy nevyjednal mírovou smlouvu, nikdy nevyléčil nemoc.
Něco takového dokáže odvaha. Něco takového dokáže víra.
3. Léčíme-li strach výbuchy vzteku, alkoholem, trucováním, vylučujeme Boha z řešení našeho problému a problém pouze prohlubujeme.
4. Strach z toho, že zklameme Boha, má ostré zuby. Nicméně Kristus má zubařské kleště.
Když se poprvé zmíní o strachu, neváhá jich použít. „Buď dobré mysli, synu, odpouštěj se ti hříchy“.
5. Nevládnutý strach vede ke hříchu. Hřích vede člověka k tomu, aby se skrýval. A protože jsme všichni zhřešili, všichni se skrýváme – nikoli do křoví, ale do osmdesátihodinového pracovního týdne, do záchvatů vzteku. Vyhýbáme se kontaktu s Bohem.
6. Ježíš nás příliš miluje, než aby nás nechal pochybovat o své milosti.
7. Bůh si nevede seznam našich provinění. Jeho láska vyhání strach, protože on sám vyhání náš hřích.
8. Žádná pilulka, žádné řeči, žádný psychiatr, žádný majetek nemůže zajistit hříšníkovi srdci mír.
Můžete strach otupit, nemůžete se ho ale zbavit. To dokáže jedině Boží milost.
9. Když jste přijali Boží odpuštění, žijte jako člověk, jemuž je odpuštěno. Ježíš otevřel vaši celu – tak z ní tedy vyjděte.
10. Ježíš neodsuzuje oprávněnou starost o naše povinnosti. Odsuzuje trvalý stav mysli, který nepočítá s Boží přítomností.
11. Napodobujte Ježíšovu matku na svatbě v Káni. Zkuste to udělat taky tak rychle. Zjistěte, co je za problém. Pak jděte k Ježíšovi a jasně jej popište.
12. Zamyslete se nad tím, v jakých oblastech si děláte starosti. Za to se pak modlete zcela konkrétně.
13. Když budete hledat království zdraví, zneklidní vás každý pupínek či boulička. Když budete hledat království popularity, připraví vás o pokoj sebemenší konflikt. Když ale budete hledat Jeho království, naleznete je. Můžeme se na Něj spolehnout – a zbavit se tak starostí.
14. Nemůžeme jít někam, kde by nebyl Bůh. Ohlédněte se přes rameno – je to Bůh, kdo kráčí za Vámi. Podívejte se do bouře – to k vám přichází Ježíš.
15. Kdyby Kristus přišel po klidné hladině jezera, Petr by mu patrně zatleskal, ale asi by nevystoupil z člunu.
Bouře nás přimějí, abychom se vydali na pouť, na kterou jsme se doposud nikdy neodvážili.
16. Nemůžeme si zvolit, zda bouře v životě přijde či neprijde. Můžeme se ale rozhodnout, kam se za bouře budeme dívat.
17. Když nás Bůh volá k odvaze, nevolá nás k naivitě nebo k pošetilosti. Nemáme být nevěšmaví k broumovským problémům, které nám život přináší. Máme ale svůj pohled na problémy vyvažovat dlouhými pohledy na to, co všechno Bůh dokázal.
18. Udělejte vše pro to, abyste nepřestali hledět na Ježíše.
19. Učte se veršům z Písma z paměti. Čtete životopisy velkých lidí. Zabývejte se svědectvím věrných křesťanů.
Udělejte vědomé rozhodnutí, že svou naději vložíte v Boha.
20. Bůh rozvěsil své diplomy po celém vesmíru. Duhy, západy slunce, obzory, nebesa posetá hvězdami. Své mocné skutky zaznamenal v Písmu. Jeho poučení je jasné – je pánem každé bouře. Bojíte se té své? Tak pohleďte na něj.
21. Ježíš udělal víc, než že jen mluvil o strachu. On se strachu postavil – nejprve v Getsemanské zahradě, a pak na golgotském kříži.
22. Ježíš se tváří v tvář největšímu strachu upřímně modlil. Nejde o vybroušenost modlitby – jde o její opravdovost.
23. Modlitba znamená, že sedíme klidně na Otcově klíně a položíme ruce na jeho volant.
Otec volí rychlost, vytáčí nebezpečné zatáčky a zaručí, že dojedeme bezpečně do cíle.
24. Zdravá církev je místem, kde náš strach umírá. Probodneme je Písmem, oslavnými žalmy. Rozpustíme je ve slunečním světle vyznání. Uhasíme je vodopádem chval a rozhodneme se hledět na Boha, nikoli na naše hrůzy.
25. Nejsme zabezpečeni proti zlu. Nejsme ale ani zastrašeni.
Ježíš nám o tomto brutálním světě měl co říci: „Nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale duši zabít nemohou.“
26. Odvaha se rodí nikoli díky zvýšené policejní ochraně, ale ze zvýšené duchovní zralosti.
27. Chyba není v tom, že plánujeme. Chyba je v tom, že ze svých plánů vypouštíme Boha. Ježíš nekritizuje blahobyt – kritizuje naši namyšlenost. Nekritizuje to, že si klademe osobní cíle, kritizuje to, že při nich nepočítáme s Bohem.
28. Nejsme nejinteligentnější tvorové. Máme ale pastýře, který nás vždy znovu postaví na nohy.
Podobně jako dobrý pastýř nás nenechá odejít, aniž by nás oděhl a nakrmil.
29. Ježíš zakusil skutečné fyzické vzkříšení. A nyní přichází to nejdůležitější. Protože ho zakusil on, zakusíme ho i my.
30. Když uvěříte v Ježíše Krista, Kristus dá svého Ducha před vás, za vás i do vás.
Tento Duch pro vás udělá vše, co dělal Ježíš pro své následovníky – vyučoval, uzdravoval, utěšoval.

**Myšlenky byly sestaveny v Pastoračním domě Velehrad v Itálii
ve spolupráci s Arcibiskupským gymnáziem v Kroměříži.**

SVATÝ VÁCLAV

Svatý Václav žil v době, kdy křesťanství u nás ještě nebylo samozřejmostí. Většina národa byla pohanská. Babička Ludmila učila Václava znát pravdy víry a mít rád Boha. Stal se vzdělaným a zbožným panovníkem. Jeho mírnost, laskavost a spravedlnost mnozí lidé považovali za slabost. Místo válek šířil pokoj, místo chamtivosti rozdával, místo tvrdé vlády měl pochopení pro poddané. To mu měli za zlé lidi, kteří toužili po boji, nadvládě a bohatství. Nakonec Václava zabil jeho vlastní bratr Boleslav.

Lidé začali brzy Václava uctívat jako světce, a to nejen v naší zemi, ale i za hranicemi. Náš národ se k němu obracel vždy, když mu bylo nejhůře.

Prohlédni si oba obrazy sv. Václava. Jeden je originál, druhý kopie. Autor kopie udělal při malování 10 chyb. Najdeš je?

NEDELNÍ BOHOSLUŽBY

3. září

Otovice	08:30 hod
Ruprechtice	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Broumov, klášter	18:00 hod

10. září

Martínkovice	08:30 hod
Verněřovice	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Broumov, klášter	18:00 hod

17. září

Šonov, k. sv. Markéty	08:30 hod
Vižňov	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Broumov, klášter	18:00 hod

24. září

Božanov	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Heřmánkovice	10:00 hod
Broumov, klášter	18:00 hod

MŠE SV. V TÝDNU BROUMOV

Pondělí	-	*
Úterý	klášterní k.	18:00 hod
Středa	k. sv. Václava	18:00 hod
Čtvrtek	děkanský k.	07:15 hod***
Pátek	děkanský k.	15:00 hod
Vižňov	(08/09, 22/09)	17:30 hod
Sobota	hřbitovní k. PM	08:00 hod**

* Pondělí 4. září v 18:00 v klášterním kostele mše sv. celebrowaná pražským arcibiskupem Dominikem kard. Dukou, OP (návštěva pražských bohoslovců na Broumovsku)

** V sobotu 23. září

mše sv. v hřbitovním k. PM nebude

*** 28. září Slavnost sv. Václava,

mše sv. v k. sv. Václava v 08:30

Adorace: středa, sv. Václav,

18:30 – 18:45; pátek, P+P, 19:00 – 20:00

Svatost smíření: 20 min před každou mší sv.; sobota 30/09, P+P, 09:00 – 10:00

NEDELE:

Mše svaté v Teplicích v 8,30 v kostele sv. Vavřince;

v Aadršpachu ve 14,00; 1. a 3. neděle v měsíci; to je 3. a 17.

ve Zdoňově - ZMĚNA! 14,00; 2. neděle v měsíci; to je 10.

VE VŠEDNÍ DNY:

ve středu je mše sv. v Teplicích v 18,00 (mimo 6.)

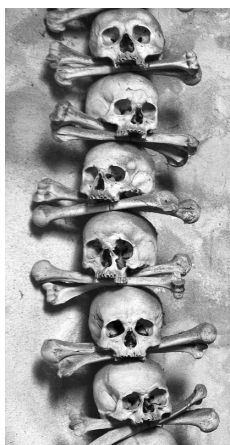
v pátek je mše sv. v Teplicích v 18,00 (mimo 8.)

první sobotu (2.) je mše sv. v Teplicích v 8,00 na Kamenci

28.9. Slavnost sv. Václava - mše sv. 8,30

25 MINUT PŘEDE MŠÍ SV. SE ZPOVÍDÁ.

Požehnané dny Vám přeje a vyprošuje
P. František Hofman pfh@seznam.cz
tel. 734 213 899)

Farní pouť do Kutné Hory – sobota 23. září

07:00 odjezd z Broumova (parkoviště pod farou)
10:00 příjezd do Sedlce
10:00 - 11:30 katedrála PM + prohlídka monstrance + info-film + mše sv.
11:30 kostnice
12:00 oběd
13:30 katedrála sv. Barbory, kostel sv. Jakuba, volno
16:30 odjezd
19:30 příjezd do Broumova

Do všech uvedených sakrálních míst vstup zdarma
Možnost obědu – max. 150,- Kč
Cena za autobus – max. 350,- Kč; děti 100,- Kč

Farní akce v září

Hned zkraje září bude v broumovském klášteře, spolu s pražskými bohoslovci, svým pomocným biskupem Mons. Václavem Malým, pražský arcibiskup kardinál Dominik Duka, OP. Možnost setkání s někdejší královéhradeckým biskupem a společné slavení Eucharistie proběhne v pondělí 4. září v klášterním kostele sv. Vojtěcha od 18:00.

Předposlední zářijový víkend nás v sobotu 23. září čeká farní výlet do Kutné Hory a hned v neděli 24. září proběhne u restaurace Amerika v Křinicích tradiční podzimní odpoledne s KDU-ČSL za pravidelné účasti vicepremiéra vlády ČR MVDr. Pavla Bělobrádky s názvem Než začnou písemky.

Farní tábor

na faře v Ruprechticích

Závěr letošních prázdnin byl ve znamení farního tábora na faře v Ruprechticích.

NÁVRH výuky náboženství – šk. r. 2017/2018, Broumov, ZAČÁTEK 7. ZÁŘÍ:

1. – 2. tř.: pondělí, ZŠ Meziměstí – bude upřesněno
1. – 2. tř.: úterý, ZŠ Masarykova Broumov – bude upřesněno
3. tř. (1. sv. přijímání): středa, fara Broumov, 13:15 - 14:00 hod
4. – 5. tř.: pátek, fara Broumov, 13:00 - 13:45 hod
6. – 8. tř.: pátek, fara Broumov, 13:45 - 14:30 hod

Střední škola (dle zájmu):

a) gymnázium – religionistika, středa 14:30 – 15:15;

b) po dohodě

Paypal účet farnosti

church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem.

Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: church.broumov@gmail.com, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.
www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.

Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.

Uzávěrka: 15. každého měsíce.